

РЕШЕНИЕ

№ 16231

гр. София, 07.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **169** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.27, ал.1 от ЗАКОН за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба на „Евроквалификационен център“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Х. Зафиропулос, чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, кантора 4, против Решение с изх. № 1.003-2432/27/06.12.2022 г. за верификация на постъпили искания за плащане на ръководителя на УО на ОП „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“ и главен директор на ГД ЕФМПП в Министерството на труда и социалната политика /МТСП/.

В жалбата и в съдебно заседание, жалбоподателя, чрез процесуалния си представител, твърди незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон Жалбоподателят твърди, че в оспорения административен акт се съдържат неверни констатации и административният орган е достигнал до неправилен извод, че изпълнението на Договор №BG05M90P001-1.003-2432-C03 е поставено в риск. Излагат се подробни съображения по съществуването на спора. Моли оспорвания акт да бъде отменен, като претендира разноски по делото.

Ответникът – Ръководителят на УО на ОП „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 и главен директор на ГД ЕФМПП в Министерството на труда и

социалната политика /МТСП/, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като сочи, че от доказателствата се установява наличие на администриране на нередност. Моли оспорвания акт да бъде оставен в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Между „Евроквалификационен център“ АД, като бенефициент и Министерството на труда и социалната политика, чрез Главна дирекция „Европейски фондове, международни програми и проекти“ е сключен административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ /АДПБФП/ № административен договор № BG05M9OP007-1.003-2432-C03/29.03.2017 г.

От управляващия орган е извършена проверка на комплект документи по Искане за плащане №2 от ИСУН 2020 с отчетен период 29.03.2017г.-31.10.2018г. и по искане за плащане № 3 с отчетен период 29.03.2017 г. – 29.01.2019г. по проект „Нови хоризонти в „Евроквалификационен център“ АД“ с №BG05M9OP001-1.003-2432 с обща стойност на постъпилото искане за междинно плащане 62966.87 лв.

В процеса по верификация на искане за междинно плащане, на 20.12.2018г. е извършена проверка на място от екип на УО. В резултат на проверката са направени следните констатации: Относно Дейност 3 „Закупуване на оборудване, обзавеждане и стопански инвентар, свързани със създаването на нови работни места“ е установено, че към момента на проверката - 9 дни преди на изпълнение на проектните дейности не са налични никакви документи по дейността, и закупено оборудване и обзавеждане, съгласно ДБФП.

Относно Дейност 2 „Идентифициране, подбор и наемане на безработни и/или неактивни за период до 12 месеца“ е констатирано, че към момента на извършената проверка в офиса на бенефициента не присъства нито едно от 4-те лица от целевата група с активни трудови договори, съгласно приложените документи в искането за плащане.

От присъстващият на проверката г-н Е. Е., Изпълнителен директор на „ЕКЦ“ АД и ръководител на проекта са дадени следните обяснения: А. Х. - представена е молба за напускане от лицето, считано от 28.12.2018 г., но към момента 20.12.2018 г. е в неплатен отпуск, за който не е наличен документ; З. О. е на 4 часов работен ден, не присъства в офиса и е командирована в [населено място], не е налична заповед за командироване; М. Р. и А. В. са командировани в [населено място], но не са налични заповеди за командировки.

Подаден е сигнал към експерти на УО в [населено място] и [населено място] за връзка с лицата, за да бъде уговорена евентуална проверка на място в съответният град. Лицата са информирали експертите на УО - В. П. и Д. Г., че са в [населено място] в момента, но могат да дадат точно местоположение, след което прекратяват комуникацията си с експертите.

В присъствието на екипа, извършващ проверката, бенефициентът е провел телефонни разговори с командированите лица, за да бъде установено тяхното местоположение, от които се е установило, че същите са все още в [населено място], което е в противоречие с информацията подадена до експертите на УО от [населено място] и [населено място].

На 21.12.2018 г. чрез комуникация BC05M9OP001-1.003-2432-C.-M032 в ИСУН

2020 са представени заповеди за командировки и обяснение, от което става ясно, че на 20.12.2018 г. от 18ч. по график лицата имат изпит по теория за придобиване на професионална квалификация част от професия „Офис мениджър“. В хода на проверката ръководителят на проекта е установил, че нестартиралата навреме командировка ще доведе до недостиг на време и разпоредил отлагане на пътуването и незабавно явяване на работното място с оглед реализиране планираният изпитен процес.

Въз основа на установеното, управляващият орган е приел, че изпълнението на Договор №BG05M90P001-1.003-2432-С. „Нови хоризонти в "Евроквалификационен център" АД" е поставено в риск и с решение от 06.02.2019г. на основание чл. 19д, ал.2 от АПК във връзка с чл. 3.56.1.б.,а“ е прекратил договора.Със същия акт, на основание чл. 62, ал.1 от ЗУСЕСИФ, органът определя общ размер на верифицираните средства по постъпилото искане - 0,00 лева.

С Решение за верификация от 08.03.2019 г. на постъпило искане за окончателно плащане УО на ОПРЧР е спрял производството по верификация поради наличието на съдебно производство по проекта, като решението е влязло в сила.

С решение № 5302/02.2021 г., АССГ е отменил акта от 06.02.2019 г. но Р., което решение е отменено с решение № 6065/20.06.2022г., постановено по адм.д. № 12019/21 г. по описа на ВАС, в частта по т.1.В останалата част , решението на Р. е потвърдено.Със съдебното решение е отменено прекратяването на договора като преписката е върната за ново произнасяне от страна на административния орган по искания за междинни плащания № 2 и № 3 относно разходи в размер на 62966.87 лв.

С Решение с изх. № 1.003-2432/27/06.12.2022 г. за верификация на постъпили искания за плащане на ръководителя на УО на ОП „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“ и главен директор на ГД ЕФМПП в Министерството на труда и социалната политика /МТСП/, е възобновено административното производство по верификация по искане № 3 за окончателно плащане № 3 от 12.02.2019 г.; не са верифицирани отчетени разходи по искане за междинно плащане № 2 с отчетен период 29.03.2017 г. -31.10.2018 г. на стойност 47 353.14 лв.; не са верифицирани отчетени разходи по искане за окончателно плащане № 3 с отчетен период 29.03.2017 г. -29.01.2019 г. на стойност 15613.73 лв./ л.11 -15 от делото/

В хода на настоящото съдебно производство е допуснато събирането на гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Е. Г. Е.. Същият е посочел в показанията си, че е председател съм на управителния съвет на „Персонал Холдинг“ АД, работещ като доцент по икономика и организация на труда в У. и член на съвета на директорите на „Евроквалификационен център“ АД. От разпита на свидетеля се установи, че към датата на проверката трима от отсъстващите служители са били командировани на обучение, но заповедта за командироване не е била представена на проверяващите. Причината поради която командированите в [населено място] лица не са били на мястото на проверката е, че едно от момичетата се е забавило с тръгването и затова не са стигнали навреме.Посочва още , че във връзка с проекта е давал обяснения и на Икономическа полиция, като основно въпросите са били относно сключването на трудови договори с същите лица.

По делото са присъединени и писмени доказателства, събрани в производството по адм.д. № 2598/2019 г по описа на АССГ / л.369-406 от делото/. Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

В изпълнение на задължението си по член 123, § 1 от Регламент № 1303/2013 г. българската държава, чрез централния си колегиален орган на изпълнителната власт - МС, в устройствените правилници на съответните администрации е определила управляващия орган за всяка от програмите, а в чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ е приела, че ръководител на УО е ръководителят на администрацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице.

Съгласно чл. 4, т. 7 от Устройствовия правилник на Министерството на труда и социалната политика, приет с ПМС № 266 от 10.11.2009 г. министърът на труда и социалната политика управлява програми и проекти в сферата на своята компетентност, финансирани от предприемаческите и структурните фондове на Европейския съюз и от други международни финансови институции и донори.

По делото е представена Заповед № РД03-2/ 01.12.2020г. /лист 17/ и заповед № РД03-7/20.04.2021г. / л.19 от делото/ на министъра на труда и социалната политика, издадена на осн. чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията, чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, чл. 4, т. 7 и чл. 29, ал. 1 от УП, която сочи за валидно овластяване на издателя на Решение с изх. № 1.003-2432/27/06.12.2022 г. за верификация на постъпили искания за плащане на ръководителя на УО на ОП „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“ с функциите на ръководител на УО на ОПРЧР 2014-2020 г.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав счита, че процесното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на неговата компетентност, в предвидената от закона форма и не страдат от пороци, водещи до неговата нищожност.

По материалната и процесуалната законосъобразност на акта:

Като фактическо основание органът е посочил "стартирането на процедура по администриране на нередност" по договора за безвъзмездна финансова помощ № BG05M9OP001-1.003-2432/7 за реализация на проект „Нови хоризонти“ с общ бюджет 141451.00 лв.

Като правно основание Р. е посочил –чл.64, ал.1, вр. с чл.62 и §70 от ПЗР на ЗИДЗУСЕФСУ.В чл. 64, ал. 1 ЗУСЕСИФ законодателят е регламентирал две основания за отказ да се верифицира даден разход като и двете са свързани с процедурата по установяване на нередност. В случая се сочи втората хипотеза, при която не се верифицира разход, при осъществяването на който вероятно е допуснато нарушение на приложимото право, поради което до установяването по надлежния начин на това обстоятелство той не трябва да бъде възстановяван.

В това правомощие на органа намира приложение принципът на добро финансово управление (член 30 от Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза), задължителен за управляващия орган с оглед на принципа на споделеното управление, въз основа на който се управляват средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове – член 4, параграф 7 от Регламент № 1303/2013. Смисълът е, че когато органът е започнал процедура по администриране на нередност, се предполага, че той има достатъчно основания да счита, че даден разход е направен в нарушение на приложимото право, поради което е

налице нередност и следователно трябва да се определи финансова корекция. За да се избегне пряко нарушение на принципите на добро финансово управление законодателят е дал право на органът да не верифицира разходи, за които има достатъчно данни, че са разходени незаконосъобразно.

Правомощието на органа да откаже верификация на основание чл. 64, ал. 1 ЗУСЕСИФ намира приложение, когато е започнала процедура по администриране на нередност, за която органът предвижда определяне на финансова корекция като не е необходимо процедурата да е приключила.

Основният спорен въпрос по делото е налице ли е регистриран сигнал за нередност.

Безспорно от доказателствата по делото се установява, че във връзка с констатираните факти при извършените проверки на документите представени с исканията за плащане и на място в офиса на дружеството – жалбоподател е регистрирана нередност в Регистъра на сигналите и нередностите на ОПРЧР в ИСУН 2020, проверката по която нередност не е ограничена със срок./ класьор 3 от адм. преписка/.Наличието на регистриран сигнал за нередност не се оспорва от жалбоподателя.

Налага се извод, че е налице регистриран сигнал, който се проверява и това е достатъчно основание за приложение на чл. 64, ал. 1, изр. второ ЗУСЕСИФ и издадения отказ за верификация по искане № 2 и № 3 на жалбоподателя. Р. е посочило, че са налице множество факти и обстоятелства, констатирани при проверките на документите и на място, които следва да се преценят в производството по администриране на сигнала за нередност, който е регистриран, като това е напълно достатъчно основание за отказ за верификация, като при тази хипотеза Р. не дължи произнасяне по допустимостта на разходите по критериите заложи в чл.57 и 58 от ЗУСЕФСУ.

В тази хипотеза не е предвидено и представянето на допълнителни разяснения или възражения от страна на бенифициента.Административния орган действа в условията на обвързана компетентност и дължи единственото описан в закона поведение при наличие на описания в чл.64,ал.1 от ЗУСЕФСУ правопораждащ факт, а именно – наличие на стартирала процедура за нередност.Правилно административният орган е посочил, че процесните разходи не следва да се верифицират до приключване на процедурата по администриране на нередност, в резултат на която именно ще бъдат уточнени допустимите разходи от които ще могат да бъдат и изчислени допустимите размери на разходите за организация и управление по проекта.

Р. при издаването на административния акт е съобразил и целта на закона – да се верифицират разходи, за които няма съмнение, че са допустими по закон и при зачитане на основния принцип за добро финансово управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

С оглед на горното съдът намира, че процесното решение е законосъобразно.Р. правилно е установил фактите по случая и правилно към тях е приложил материалния закон.В производството по издаване на оспорваното решение за отказ за верификация не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.Съобразена е и целта на закона. Жалбата, поставила начало на съдебното производство, се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да бъде уважено. На основание чл. 143, ал. 3 АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 25 от Наредбата за заплащането на

правната помощ съдът определя възнаграждение в размер от 150 (двеста) лева с оглед фактичестката и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Евроквалификационен център“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица],представлявано от Х. Зафиропулос, против Решение с изх. № 1.003-2432/27/06.12.2022 г. за верификация на постъпили искания за плащане на ръководителя на УО на ОП „Развитие на човешките ресурси 2014-2020“ и главен директор на ГД ЕФМПП в Министерството на труда и социалната политика /МТСП/.

ОСЪЖДА „Евроквалификационен център“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица],представлявано от Х. Зафиропулос, да заплати на МТСП сумата в размер на 150 / сто и петдесет / лева,представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14 /четиринадесет/ дневен срок, от получаване на съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: